

І на роботі – справжня господиня

Розкрадання матеріалів верхньої будови колії становить серйозну загрозу для безпеки руху. На жаль, такі випадки нині трапляються дедалі частіше. Щоправда, досі злочини лише зрідка наважувалися цупити металеві частини залізничного походження поблизу відокремлених залізничних підрозділів та станцій. Здебільшого викрадали метал з під'їзних колій. Втім, 28 лютого цього року жадоба збага-

титися за рахунок залізниці спонукала 21-річного ковельчанина узятися за розукомплектовування діючої колії на станції Вербка. Але цього разу зловмиснику не вдалося уникнути покарання за свої злочинні дії. Його помітила чергова по переїзду Валентина Андрущенко (на фото), яка з 1990 року працювала монтером колії, а з 2001 року працює черговою по переїзду. Перебуваючи на нічному чергуванні, на переїз-

ді поблизу станції Вербка близько третьої години ночі Валентина Андрущенко помітила, як поблизу станції, за 200 метрів від переїзду, ходить стороння особа і, буквально, руками вириває костилі із дерев'яних шпал другої колії. Валентина Сергіївна відразу зателефонувала черговій по станції Любові Лукашик і повідомила про факт розкрадання. Чергова по станції зателефонувала до лінійного відділу міліції і повідомила про цей випадок. Міліціонери не забарилися і вже за кілька хвилин приїхали й затримали крадія "на гарячому". З'ясувалося, що за цей час він "насмикав" 58 костилів і 7 підкладок. Накравши залізничного металу, злодій планував отримати кілька гривень, але його зовсім не цікавило те, що це могло коштувати залізниці значних втрат.

На нараді керівного складу залізниці минулого понеділка начальник залізниці Михайло Мостовий дав вказівку заохотити чергову по переїзду Валентину Андрущенко за виявлену пильність і сумлінне виконання своїх професійних обов'язків.

Дмитро ПЕЛИХ

Фонд імені Георгія Кірпи

Серед інформаційних приводів, які в липні минулого року супроводжували традиційний міжнародний турнір з міні-футболу пам'яті Георгія Кірпи, що відбувається щороку в Чопі, йшлося про створення Міжнародної громадської організації "Фонд імені Георгія Миколайовича Кірпи". З цього приводу в редакцію газети "Львівський залізничник" надходило чимало запитань про діяльність цього фонду. Тож ми переадресували їх одному з ініціаторів створення фонду, голові територіального комітету профспілки Ужгородської дирекції залізничних перевезень Ярославові Афтанасу. **Актуальне інтерв'ю із Ярославом Дмитровичем читайте у наступному номері "Львівського залізничника".**

Зброю знайшов приймальник поїздів

У №5 газети "Львівський залізничник" від 12 лютого 2010 року було опубліковано інтерв'ю з начальником служби воєнізованої охорони Дмитром Дудашем під назвою "Боротьба з правопорушниками триває на кількох фронтах". У цьому інтерв'ю, зокрема, згадувався випадок, коли у вантажному вагоні було виявлено пакет зі зброєю, яку, за версією прикордонників, у рамках проведення навчань у вагон заклали службовці прикордонної служби України. Нещодавно до редакції газети зателефонував приймальник поїздів станції Ужгород Іван Наконечний, який розповів про обставини виявлення пакунка з пістолетом у вагоні з рудою.

– Цього дня до мене звернувся стрілець воєнізованої охорони п. Кулик, який повідомив, що на сьомій колії біля вантажного вагона ходить чоловік у камуфляжній формі, – розповідає Іван Наконечний. – Я відразу зрозумів, що це не випадковість і слід шукати у вантажі сторонні предмети. Пішов до митників, узяв у них спеціальний штир для виявлення контрабанди у сипучих вантажах і почав перевіряти вагони. На той час біля вагонів уже нікого не було, тож довелося переглянути вантаж у понад 10 вагонах. Один із вагонів, це був третій чи четвертий з голови поїзда, здався мені підозрілим. У куті вагона колір руди на поверхні дещо відрізнявся від решти. Особливо легко це видно, коли закладка свіжа і коли поїзд ще не був у дорозі. У тому місці я і став проштрикувати руду і на глибині 30-40 сантиметрів виявив сумку, у якій була зброя. Після цього відразу викликав працівників СБУ, транспортну міліцію, начальника станції Ужгород. Довго чекати не довелося. Правоохоронні органи швидко приїхали, зняли відбитки пальців, забрали сумку зі зброєю. А потім виявилось, що це була нібито "навчальна закладка зброї". Наскільки це відповідає дійсності, я не знаю і правди шукати не хочу, оскільки вважаю, що це може бути небезпечним для здоров'я і життя.

Апарат безпеки руху інформує

А водіїв тягне на "подвиги"

Доволі своєрідно вирішив відсвяткувати прихід весни 18-річний С. Сливка, мешканець с. Колодне, Тячівського р-ну. Приблизно опівночі 28 лютого цього року, сівши за кермо швидкого BMW, він не впорався із керуванням і в'їхав у перильну огорожу залізничного переїзду, що розташований на 91 км перегону Хуст-Буштино Ужгородської дирекції залізничних перевезень. Чергова по переїзду повідомила про аварію чергового Хустської дистанції колії і викликала карету швидкої допомоги. Водія та двох пасажирів легковика було госпіталізовано. За попередніми висновками комісії, яка розслідувала обставини випадку, усі троє шукачів автопригод перебували у стані алкогольного сп'яніння. Схоже, водіїв авто вистачило "розуму" сісти за кермо у нетверезому стані, а от пильності на дорозі вже забракло.

У неділю 28 лютого цього року непередбачувана подія трапилася на залізничному переїзді, що розташований на 324 км перегону Переспа-Рожище Рівненської дирекції залізничних перевезень. О 16.18 год мешканця м. Рожище В. Бонгадру, який перебував за кермом автомобіля марки Рено, несподівано потягло на "подвиги". Чоловік натиснув на педаль газу і, пошкодивши опущений шлагбаум, прошигнув буквально перед "носом" у локомотива, який якраз наближався до переїзду. Рівень адреналіну у крові спритника ще не встиг прийти до норми, як тут ще один шок... За залізничним переїздом на зірвиголову вже чекали працівники Державтоінспекції, які опинилися у потрібному місці, у потрібний час. Хочеться сподіватися, що вчинок "автокаскадера" буде належно оцінено.

Як з'ясувалося, не лише адреналіну потребують окремі громадяни, які порушують правила дорожнього руху, перетинаючи залізничні переїзди. У деякого виникають і цілком матеріальні потреби. Як приклад, 26 лютого цього року під час руху через залізничний переїзд, що розташований на 75 км перегону Микуличин-Ворохта, машиніст поїзда №6441 помітив пошкодження внутрішнього настилу переїзду. Кому терміново знадобилася бетонна плита – ці та інші питання з'ясовують правоохоронці лінійного відділу транспортної міліції на ст. Івано-Франківськ.

Зі святом весни, дорогі жінки-педагоги!

Чернівецькому транспортному коледжу (Чернівецькому технікуму залізничного транспорту) у січні цього року виповнилось 65 років. Він був заснований у січні 1945-го, згідно з наказом Народного комісаріату шляхів сполучення СРСР та наказом Кишинівської залізниці. До створення цього технікуму на Буковині не було жодного транспортного навчального закладу.

У 1945 році в технікумі створено два відділення – колійного і паровозного господарств, у спеціалістах цих напрямів була нагальна потреба. Тоді у технікумі працювало 14 викладачів, а навчалось 168 студентів.

Тепер у транспортному коледжі працює 83 викладачі, з них 75 – штатних, 8 – за сумісництвом. У штаті технікуму два кандидати наук. На денному і заочному відділеннях навчаються 1185 студентів. Від часу заснування і донині у технікумі підготували понад 5 тисяч техніків-колійників, які успішно працюють на залізничному транспорті та у різних сферах виробництва.

На даний час Чернівецький транспортний коледж готує фахівців із ліцензованим обсягом за двома залізничними спеціальностями (вагонне і колійне господарство) і за двома спеціальностями автомобільного транспорту.

8 серпня 2008 року Чернівецький технікум залізничного транспорту перейменованим на державний вищий навчальний заклад "Чернівецький транспортний коледж".

Загалом за роки свого існування у цьому навчальному закладі підготовлено приблизно 17 тисяч фахівців для транспортної галузі. Серед його випускників – генеральний директор Укрзалізниці

Михайло Костюк, головний інженер Львівської залізниці Володимир Кисельов, заступник начальника залізниці-головний ревізор з безпеки руху поїздів і автотранспорту Євген Талоха, головний ревізор із безпеки руху поїздів і автотранспорту Івано-Франківської ревізорської дільниці Микола Григорійчук, перший заступник начальника служби приміських пасажирських перевезень Віктор Фрунза і ще багато спеціалістів-керівників, які нині працюють у системі залізничного транспорту в Україні і за кордоном.

Базова підготовка, висококваліфіковані викладачі, відмінна якість навчання усе це – надійний фундамент для формування працюючих і відданих своїй справі фахівців. Низький уклін усьому педагогічному колективу від випускників усіх років. Мені ж від імені випускників 1979 року хочеться привітати весь прекрасний жіночий педагогічний колектив із святом весни. Особливо вітаю ветеранів-викладачів коледжу, які віддали нам знання, уміння, здоров'я, щоб ми стали хорошими спеціалістами. Чимало з них і зараз допомагають студентам опановувати транспортну науку, це – Олександра Петрівна Кінаш (41 рік педагогічного стажу), Інна Рафаїлівна Веретюк (40 років педагогічного стажу), Людмила Михайлівна Дунаєвська (37 років педагогічного стажу), Людмила Афанасіївна Соловйова (36 років педагогічного стажу), Валентина Петрівна Березовська (35 років педагогічного стажу).

Здоров'я вам, дорогі жінки, творчої наснаги і многая літ!

Микола КОРЖ,
випускник-колійник 1979 року,
оператор дефектоскопного візка
Чернівецької дистанції колії